

...-I ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. .../2012/3. szám

A ...-i Ítéltábla a Dr. Koszorús Jenő ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Rab Ferenc Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Rab Ferenc ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás megfizetése iránt indult perében, a ...-i Törvényszék 2012. január 18. napján kelt, 5.G.../2011/51. számú ítélete ellen az alperes részéről 53. sorszámmal előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a 2 185 325 Ft feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperes a felperesnek a megalakulásától kezdődően tagja és önálló cégjegyzésre jogosult ügyvezetője volt a felperes felszámolásának az elrendeléséig.

Az ...-i Munkaügyi Felügyelőség a 2007. szeptember 13. napján kelt ... számú határozatával a felperesi céget 7 200 000 Ft munkaügyi bírsággal sújtotta, mivel megállapította, hogy a felperesnél dolgozó 87 munkavállalóból 75 fő alkalmazásánál szabálytalanságot talált. A felperes a határozat előírása ellenére nem jelentette be szabályszerűen az alkalmazottakat 2007 májusától, ezért az ...-i Munkaügyi Felügyelőség a 2008. április 28. napján kelt ... számú határozatával újabb 250 000 Ft-os pénzbírságot szabott ki.

A felperes 2008. július 31. napja óta áll felszámolás alatt. Az alperes által a felszámolónak átadott, aláírás nélküli tevékenységet záró mérleg és könyvelési anyag szerint a felperes a felszámolás kezdetekor 50 051 000 Ft pénzeszközzel rendelkezett, a pénzüsszeget azonban nem adta át.

A Vám- és Pénzügyőrség ...-i Regionális Nyomozó Hivatal ...-i Osztálya a 2008. november 18. napján kelt ... Bü. számú határozatával lefoglalta a felszámolótól a felperes könyvelési anyagát.

A felperes a keresetében 51 051 000 Ft és annak 2008. augusztus 28. napjától járó törvényes késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest azzal az indokkal, hogy az alperes nem számolt el a felszámolás kezdetekor az adós tevékenységzáró mérlegében, illetve a könyvelési anyagában szereplő készpénz vagyonnal.

Az alperes a felperes keresetét 6 052 000 Ft összegben elismerte, ezt meghaladóan annak elutasítását kérte.

Előadta, hogy a felszámolási eljárást megelőzően a felperes szabálytalanul foglalkoztatta a munkavállalókat, és a be nem jelentett dolgozóknak kifizetett munkabér sem lett lekönyvelve.

Állította, hogy 2006 októberétől 2008 augusztusáig a szabálytalanul alkalmazott dolgozóknak, illetve az alkalmi munkavállalói kiskönyvvvel alkalmazottaknak kifizetett összesen 44 319 566 Ft munkabér nem szerepel a felperes könyveiben.

Az elsőfokú bíróságnak az alperest 50 050 591 Ft és annak 2008. szeptember 15. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kötelező, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasító ítéletét az ítéltábla a Gf.III.../2010/3. számú végzésével hatályon kívül helyezte a Pp. 252. §-ának (3) bekezdése alapján, és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra, és újabb határozat hozatalára utasította.

Végzése indokolásában az ítéltábla kimondta, hogy az elsőfokú bíróság által a per anyagává tett szakértői vélemény megállapításait több ponton megkérdőjelezi az eljárás egyéb adatai (pl. a munkaügyi felügyelőségnek az alperes által hivatkozott vizsgálati anyaga), amelyeket nem lehet figyelmen kívül hagyni.

Ezért az elsőfokú bíróságnak meghagyta, hogy a megismételt eljárásban hívja fel az alperest a fellebbezésében indítványozott szakértői bizonyítás lefolytatásához szükséges költségek előlegezésére, majd a szakértői bizonyítást, illetve a szükséges kiegészítést folytassa le.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban beszerzett kiegészítő szakvélemény alapján a felperes keresetét részben megalapozottnak találta, ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 27 316 568 Ft-ot, és annak 2008. szeptember 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 418 500 Ft feljegyzett eljárási, és 418 500 Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, és megállapította, hogy az alperes teljes személyes költségmentessége folytán 481 500 Ft eljárási illetéket, és 481 500 Ft fellebbezési illetéket, valamint 277 255 Ft állam által előlegezett szakértői díjat az állam viseli.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a ...-i Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására az államnak 245 325 Ft állam által előlegezett szakértői díj költséget.

Ítélete indokolásában a jelen eljárásban alkalmazandó, a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény 29. § (1) bekezdése, valamint a csőd- és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 4. § (1) bekezdése és 31. §-a, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15. § (3) és (5) bekezdései együttes értelmezésével, és a perben beszerzett kiegészített szakvélemény alapján a felperesi készpénzvagyon értékét a szakértő által meghatározott 27 316 568 Ft-ban állapította meg.

A szakértő a vizsgálata során egybevetette a munkavédelmi felügyelőség által megküldött iratokban szereplő, a felperes könyvelésében található, illetőleg a N. Kht. által megküldött jelenléti ívek, illetve az alperes által a dolgozóknak történő bérkifizetésről készített listák adatait, és figyelemmel volt arra is, hogy a felperesi gazdasági társaság milyen tevékenységet végzett, az elvégzett munkákból milyen bevételt realizált. A vizsgálat tárgyává tett okiratok és adatok alapján határozta meg azt, hogy a felperesi bevétellel szemben a felperesnek milyen kiadásai voltak, és ennek eredményeként meghatározta a felperesnek a felszámolás kezdetekori készpénz vagyonát.

A szakértő arra az esetre, hogy ha a felperes által a dolgozóinak kifizetett összegeket a N. Kht. által megküldött jelenléti ívek alapján számolta el a felszámoló, akkor a felszámolás kezdetekor a felperes 27 540 554 Ft készpénz vagyonnal rendelkezett, míg abban az esetben, ha az alperes által a perben becsatolt ún. bérkifizetési lista szerint történt az elszámolás, a felperes felszámolás kezdetekori vagyonának összege 27 273 806 Ft-ot tett ki.

Az elsőfokú bíróság döntése alapjául a szakértő alapszakvéleményében meghatározott 27 316 568 Ft-ot fogadta el a felperesi készpénzvagyon értékeként, miután a szakértőnek az volt a feladata, hogy az összes rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetésével és összegezésével állapítsa meg azt, hogy a felperesnek a harmadik személyek részére történő munkavégzése során a dolgozói részére milyen összegű munkabért kellett kifizetnie, illetőleg milyen összegű költségei keletkeztek.

Az alperes vitatta a szakértő megállapításait, azonban részletesen nem jelölte meg, hogy azokat milyen okból tartja megalapozatlannak.

A bíróság többszöri tájékoztatása eredményeként a felperes a perben becsatolt a bérkifizetésekről egy listát, az ott feltüntetett összegeket azonban a dolgozók nem minden esetben igazolták le. A dolgozók a nyomozati eljárásban történt meghallgatásuk során nem minden esetben tudtak nyilatkozni arra, hogy konkrétan milyen jövedelmet vettek fel a felperesi cégtől, mivel az alperes másik cégének is dolgoztak egy időben, ezért az alperes által készített bérkifizetési lista önmagában nem volt megfelelő a kifizetések igazolására, különös tekintettel arra, hogy a listán szereplő kifizetések, illetve az alperes könyvelésében is szereplő, a felperessel munkaviszonyban álló személyek részére kifizetett bérjellegű juttatások sem fedték mindig egymást.

Az alperes kérte a perben a felperes által megfizetett 7 450 000 Ft munkaügyi bírság elszámolását is, ezt az állítását azonban a bíróságnak a bizonyítási kötelezettségre vonatkozó tájékoztatása ellenére sem igazolta.

Az alperesi hivatkozással szemben a ...-i Kormányhivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szervének Munkaügyi Felügyelőség igazgatója arról tájékoztatta a bíróságot, hogy a felperes a kiszabott bírságot 2011. október 6. napjáig nem fizette meg, a felperessel szemben kiadott inkasszó sem vezetett eredményre.

Az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem tudta bizonyítani a megismételt eljárásban azt az állítását sem, hogy a felperes az alperes részére 3 000 000 Ft munkabért fizetett volna meg, illetve, hogy 3 000 000 Ft-ot eszközvásárlásra költött el.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékoknak a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti egybevetésével a Gt. 29. § (1) bekezdése, és a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperesnek a felszámolás kezdetekor kimutatott 27 316 568 Ft, az alperes által a felszámolónak át nem adott készpénzvagyon megfizetésére, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította. Az alperest a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján kötelezte késedelmi kamat megfizetésére.

Alaptalannak találta az alperesnek a per tárgyalásának a felfüggesztésére irányuló indítványát, mivel az alperes ellen folyó büntetőeljárás jogerős befejezése nem előkérdése a felperes keresete elbírálásának.

Ugyancsak mellőzte az elsőfokú bíróság az alperesnek a H. Kft. ismételt megkeresésére vonatkozó bizonyítási indítványát, mivel az elsőfokú bíróság a 40., illetve a 43. sorszámú végzéséveivel is felhívta a H. Kft. „f.a.” cég felszámolóját az alperes által beszerezni kért iratok megküldésére, a felszámoló azonban úgy nyilatkozott, hogy a felszámolás alatt álló cég iratai között a felperes munkavállalóiról vezetett jelenléti ív nem található. Ilyen előzmények után a H. Kft. „f.a.” ismételt megkeresésétől eredmény nem volt várható.

Az elsőfokú bíróság alperesnek az új szakértő kirendelésére irányuló indítványát sem teljesítette, mivel a kiegészített szakértői véleményt megalapozottnak találta, a szakértő a bíróság és a felek valamennyi kérdésére választ adott. A rendelkezésére álló adatok alapján az egyes munkavállalókra lebontva részletesen és nyomon követhető módon számolta el a felperesi munkavégzést, ezért az elsőfokú bíróság nem tartotta indokoltnak új szakértő kirendelését a Pp. 182. § (3) bekezdése szerint.

A felperes 53,50 %-ban lett pernyertes, ezért a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában kötelezte a feleket a perköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a felperes keresetének a teljes elutasítását kérte.

Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy nem áll módjában megfizetni az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott marasztalási összeget.

Megismételte azt az állítását, hogy a felperes házi pénztárában nem maradt semmilyen pénzösszeg a felszámolás kezdetekor, mivel a meglévő pénzt a dolgozóknak munkabérre kifizette.

Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, miszerint a perben beszerzett szakértői vélemény megalapozott és ezért nem indokolt új szakértő kirendelése.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a N. Kht-t kellett volna megkeresnie annak a tisztázása végett, hogy hány dolgozó dolgozott ott, és azok megkapták-e a bérüket. Ebből az adatból kiindulva lehetett volna ténylegesen meghatározni, hogy részükre mennyi bér került kifizetésre.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy 44 046 889 Ft munkabér kifizetésre került a munkavállalóknak, a maradék 6 000 000 Ft-ból pedig 3 000 000 Ft volt az, ami egyéb költségek, szerszámok, védőeszközök beszerzésére lett elkölve, 3 000 000 Ft pedig az alperes munkabére volt.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette az elszámolás körébe a kiskönyvekre kifizetett összegeket, holott az is 800 000 Ft körüli összeg volt.

Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlansága miatt kérte annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasítását.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéletábrának a Pp. 256/A. § (3) bekezdése szerinti felhívására a peres felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 256/A. § (4) bekezdése alapján - utalva a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontjára is - tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárást a ...-i Ítéletábra Gf.III.../2010/3. számú hatályon kívül helyező végzésében adott iránymutatásnak megfelelően folytatta le. A szakértői vélemény kiegészítése, a perben rendelkezésre álló valamennyi irat, és az azokban szereplő adatok együttes, teljes körű értékelésével, helyesen állapította meg a perbeli tényállást, az irányadó jogszabályokat helyesen alkalmazta, és helytálló jogi következtetéssel érdemben helyes döntést hozott, azt a megfelelő jogi indokolással ellátta. Az alperes fellebbezési hivatkozásai - amelyek lényegében megismételték az alperesnek az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját - nem voltak alkalmasak az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatására, sem annak hatályon kívül helyezésére.

A szakértő a kiegészítő szakértői véleménye elkészítésénél - mint ahogyan erre az elsőfokú bíróság is kitért ítélete indoklásában - figyelembe vette az alperes fellebbezésében hivatkozott, a N. Kht. által a felperesi dolgozókról vezetett jelenléti ívek adatait, és ezen adatok, valamint a perben beszerzett egyéb bizonyítékok összevetésével határozta meg azt, hogy a felperes harmadik személyek részére történő munkavégzése során a dolgozói részére milyen összegű munkabért fizetett meg, illetve milyen költségei keletkeztek, és ennek figyelembevételével állapította meg azt a készpénz összeget, amellyel a felperes felszámolási eljárásának kezdetekor a felperesnek rendelkeznie kellett volna, ám azzal az alperes, mint volt vezető tisztségviselő az őt terhelő kötelezettség ellenére nem tudott elszámolni.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében annak helyes indokai alapján helyben hagyta a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával, utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésének rendelkezésére is.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli.

Az alperes teljes személyes költségmentességben részesült, ezért a fellebbezésen le nem rótt 2 185 325 Ft feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

A felperesnek a másodfokú eljárással igazolt költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről az ítéletábrának nem kellett rendelkeznie.

Debrecen, 2012. május hó 25. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó